

BIBLIOTECA ESCOLA ÍTACA

ELS FOTOBOLISTES

EL DIARI DE GREG 4
EL DIARI DEN GREG 7
EL DIARI DE GREG 8

ELS TRES PORQUETS 1
ELS TRES PORQUETS 2
ELS TRES PORQUETS 3

L'ODISSEA

LES BRUIXES DAHL
KÖHL

L'ILLA Tom Horn

LA PLATA DEIS INUTILS

PINDIXO VERSTO 2

Sant Jordi
la princesa
original

EL CANVI CLIMÀTIC

AMANDA BLACK

POESIA DE JOAN
BROSSA

DICCIONARI
CATALÀ

HARRY POTTER 3
CORAJE ☺

LES 7 CABRETES i el neç

LA JULIA I EL TAORO

SOMIEM OLGA
ESTRUCH

LA FLOR PERDUDA DE 1

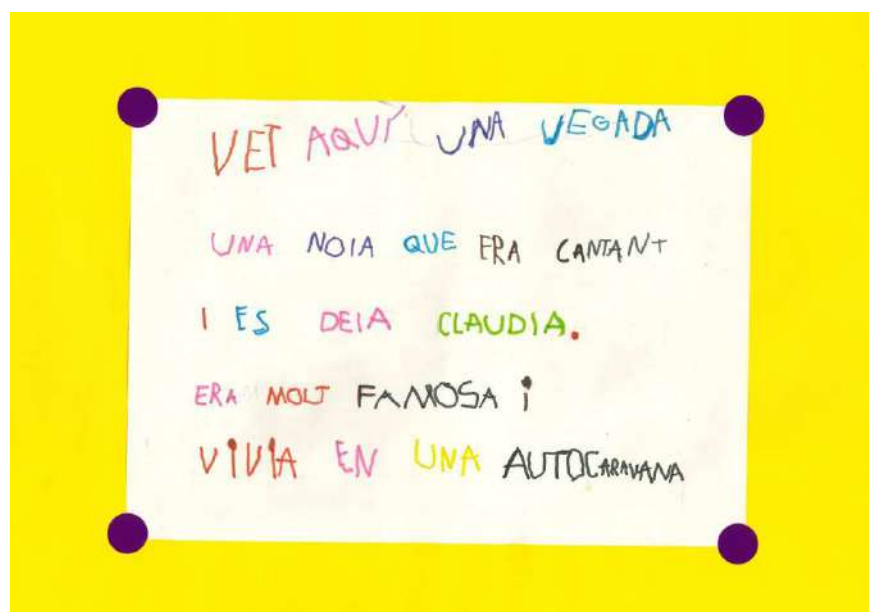
SANBIE 😊

ERIK VÖGLER 1
ERIK VÖGLER 2
ERIK VÖGLER 3

LA MONA DE L'ASASI

L'alumnat d'educació infantil ha pensat, escrit i il·lustrat un conte entre totes les classes. L'han titulat :

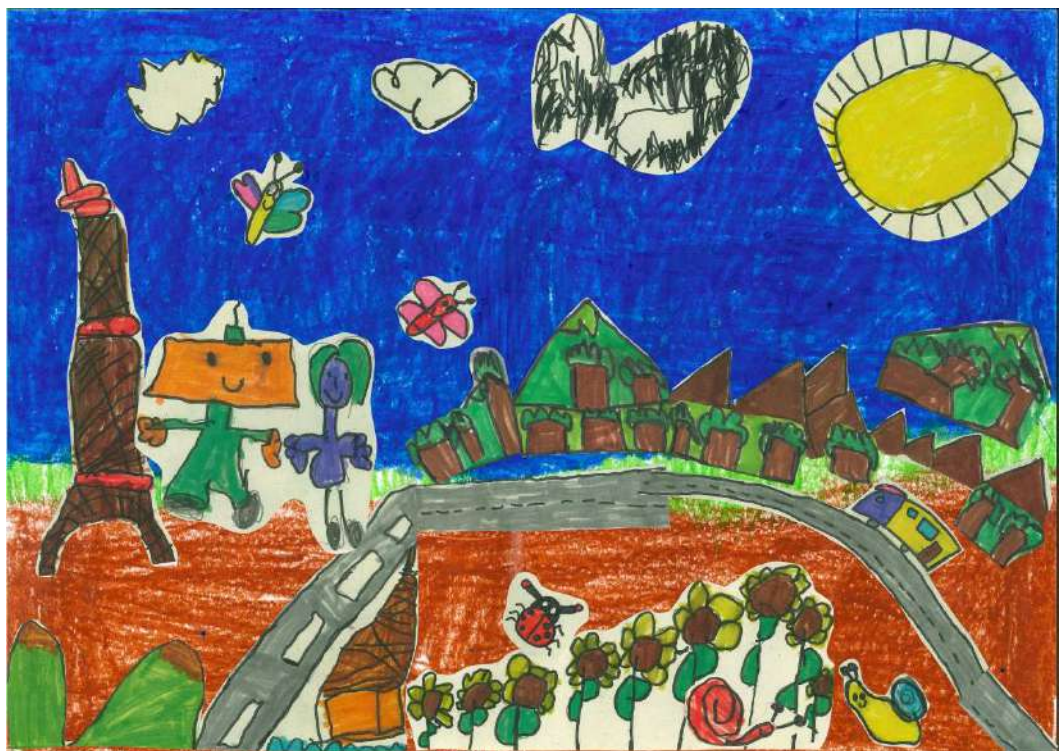

UN DIA, PASSEJANT PEL
BOSC VA VEURE A MÀ GAT
DARRERA UN ARBRE UN
ROBOT. ES DEIA RUBART.

LA CANTANT ELVA CONVÍDAR A LA
SEVA AUTOCARAVANA .I VAN VIATJAR
FINS A FRANÇA
EL ROBOT NO SABIA CANTAR

-VOLS APRENDRE A CANTAR?

-LI VÀ DIR LA CANTANT.

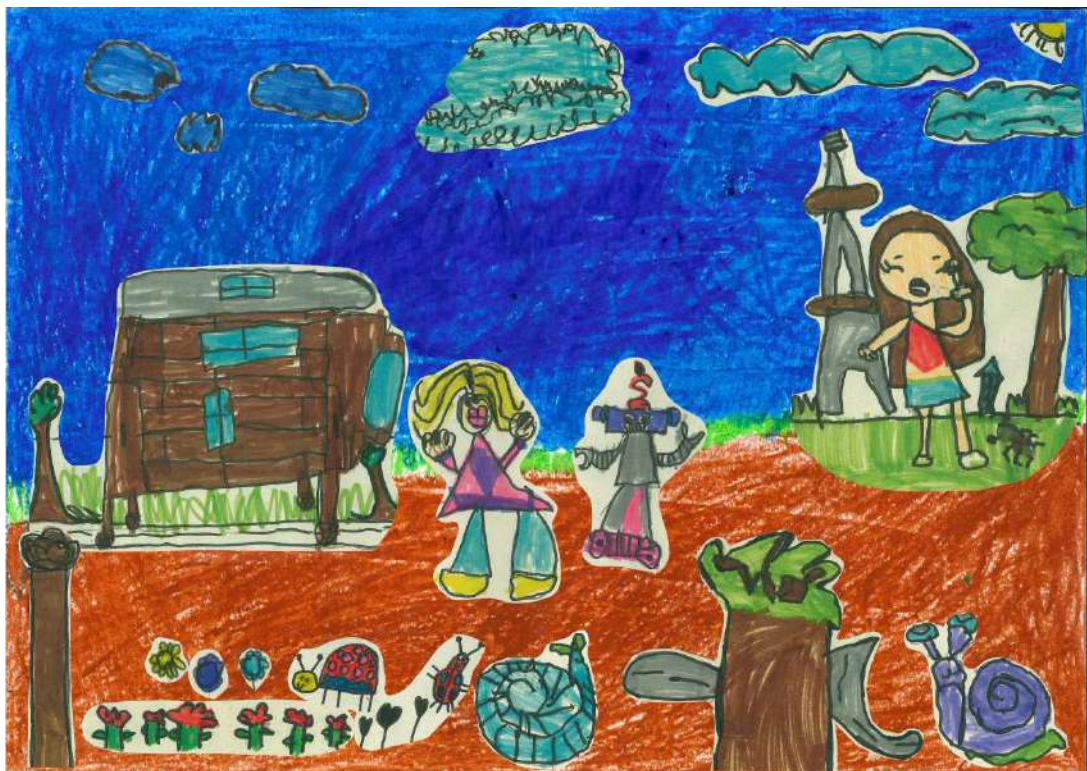
-SI VA DIR EL ROBOT.

-DONCS, ET CANTARÉ UNA CANÇÓ!

HAS DE SER TU MATEIX

Cançó: HAS DE SER TU MATEIX
"LA CLICA"

<https://youtu.be/jgV6GSsOgrU?si=lgwXeGq6m1jLDKc>

AL ROBOT LI VA AGRADAR MOLT LA CANÇÓ.
ES VA POSAR MOLT CONTENT I LA NOIA I EL
ROBOT VAN COMENÇAR A BALLAR.

VAN MIRAR UNA PEL·LÍCULA D'UNS ANIMALS QUE CANTAVEN I TOCAVEN INSTRUMENTS QUE ELS VA AGRADAR MOLT.

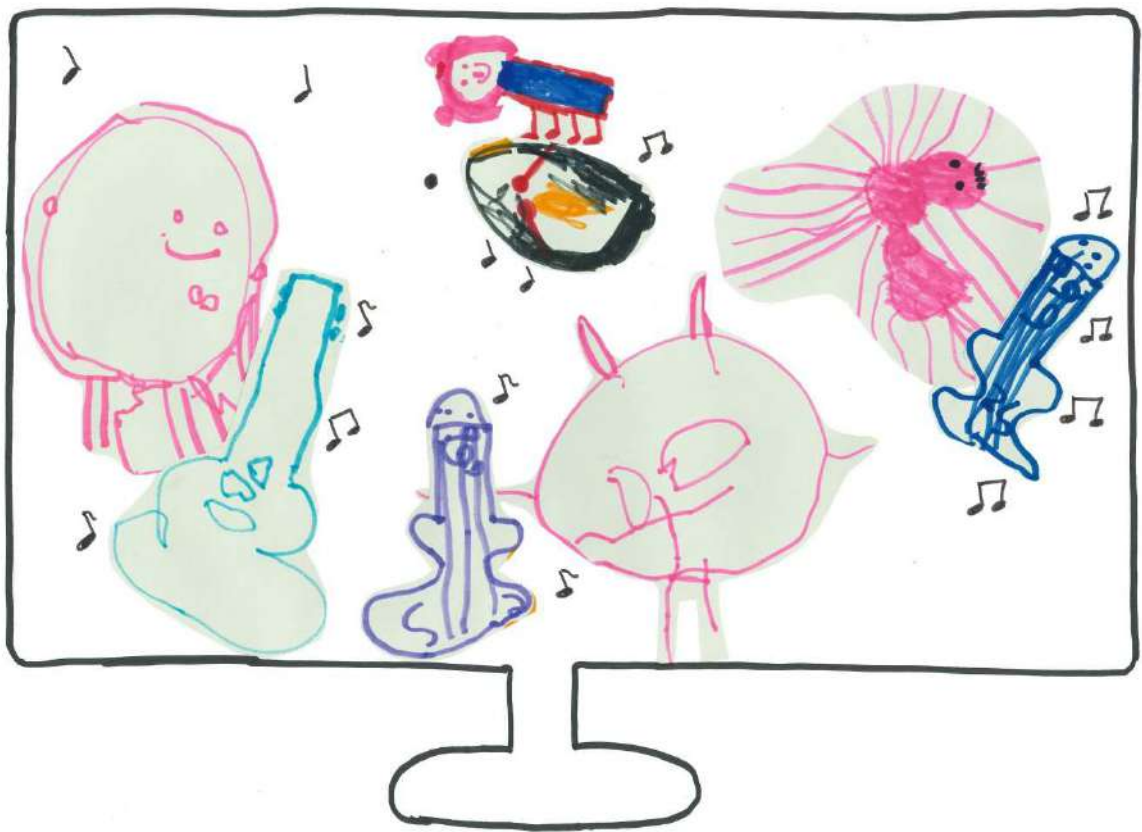

DESPRÉS VAN DINAR I VAN SORTIR A
JUGAR AL PARC QUE HI HAVIA ALLÀ AL
CÀMPING.

VAN FER VOLAR UN ECTEL FINS QUE ES
VA FER DE NIT
I EL RUBART ES VA QUEDAR A DORAR
I LI VA EXPLICAR UN CONTE A LA CANTANT.

ES VAN QUEDA ADORMITS I MENTRESTANT
DORMIEN VA ENTRAR UN COALA A
L'HABITACIÓ PERQUÈ A LA NIT
ESTAVA PLUVENT.

QUAN ES VAN **DESPERTAR** , VAN
VEURE AL **COALA** I VAN **COMENÇAR** A
PARLAR AMB ELL SENSE
ESPANAR-SE . EL VAN CONVIDAR A
ESMORJAR PULLES I SEGUIDAMENT
VAN POSAR-SE A **LA CANA** I A **PINTAR**
DINTRE DE LA **CARAVAN** .
A

QUAN VAN ACABAR VAN DECIDIR
SORTIR A EXPLORAR EL BOS I DES
D'AQUELL ES VAN FER MOLT AMIGS
DIA I VAN COMENAR A FER
MOLTES EXCURSIONS TOTS JUNTS!

**I VET AQUÍ UN GOS I VET AQUÍ UN GAT AQUEST CONTE S'HA
ACABAT!**

1r A 1r premi

Gaia Losada (Klaudia)

Títol "Als núvols"

KLAUDIA

ALS NUBULS

VET AQUI UNAVAGADA
EL CAGANT CAMPALAT

QUE SABIA FET UNA CASA ALS NUBULS
PARCE ASTABA FART DALA TERA.

ASTABA UBSARBAT PARLS VAINS.

UTANIA QUE FER TOT A PEU.

NO CABIA PAR LAS PORTAS DAL
AUTOBUS I NO HAVIEN BISICLETA

DE LA SEVA MIDA. PERO TRUBABA

AFALTA ALS SEUS AMICS

ISOBRATOT ALA BRUCETA

ANRICETA. UN DIA LIVA TRUC

LA BRUCETA ANRICETA

QUE LIVINDRIA ABEURA

I AS VA FICA CUNTE NT.

1r A 2n premi

Izan Ramos Torres (Lost)

Títol "Un gat cuiner"

UN GAT CUINER.

HIL· HAVIA UNA VAGADA UN GAT

QUE ERA MOLT FAMOS PERQUE

LAS SEVAS RESEPTAS ERAN MOLTS

VONAS. I UN LLADRA LI BA RUBA

AL SEU LLIBRA I AL GAT

BA SURTI CURENS PARA AL SEU

LIBRA I AL BA RECUPERAR I BA

PUDE FE MAS RESEPTAS.

LOST

1r B 1r premi

Rosa Pinna (Flureta)

Títol "L'ocellet que volia aprendre a volar"

AL USALLET QUE VOLIA APENDRE
A VULA.

HI AVIA UNA VEGADA
UN USALLET QUE VOLIA
APENDRE A VULA PRO
NO SAVIA COM VULA I AVORS
CUAN ERA ORA DA MARXA
A PAISUS MES CALENS NO
SAVIA QUE FE. VA DAMANAR ALS
SEUS PARAS A QUE LI
AGUDARLI A VULA
USALLET ESTAVA AL
ASPANTAT PRO ES MOLT
LLANSAR HI VA VULA
I A STAVA MOLT FALIS I
VA PUDE MARXA A PAISUS
MES CALENS!

FLURETA

1r B 2n premi

Àngela Molina Velasco (Luna)

Títol "El conill i l'home"

AL CUNILL I LOMA.

HI HAVIA UNA VEGADA.

UN CUNILL CA LI ANCANTABAN

LAS PASTANAGAS PRO VA ARIBA

UN DIA CAL CAMP DAL SEU OMA

NO CADABA NI UNA PASTANAGA.

I DESDA AQUELL DIA BA CUMANSA

A MANGA SIRERES.

LUNA

2n A 1r premi

Fèlix Vidal Lope (Féix)

Títol "El rei que va perdre els calçotets"

EL REI QUE VA PERDRE ELS CALÇOTETS

Hi havia una vegada a 100 km d'aquí,
en un palau-mansió hi vivia un rei.
Que si era molt avariciós? Si molt, però
era molt, molt, però que molt mansatec
amb els calçotets. Quan li donaven un,
volia l'altre. I així tot el sant dia.

Un dia, però van desaparèixer
els seus calçotets preferits. (Eren de
la marca Okaidi amb brodat d'or
i plate amb diamants incrustats
a la goma.) I així amb tots
i cada dia que desapareixia un,
moltava un humenot que se
santia per totes parts.

Al final, només li
va quedar un ~~el~~ el que menys li agradava.
(Eren de la pitjor qualitat amb ratlles
vermelles i sepeu i un florat
a la part del cul) Fet al, que se li va tenir

que posar.

El rei es va adonar de que
li desapareixen els calçotets
per que tractava malament
la gent. I cada cop que feia
una cosa bé que havia fet
malament, li apareixia un
finx i tot el seu prebost.

F I

! ? !

2n A 2n premi

Marc Campos Ferraro (Joan)

Títol "El camí misteriós"

EL CAMÍ MISTERIOS

Hi havia una vegada un nen que es deia Gerard i vivia en la muntanya a un poble molt petit. Un dia va veure un camí que ningú havia trepitjat mai. Aquella nit es va anar a dormir pensant: on anava aquell camí?

El proper dia va anar a l'escola quan va sortir de l'escola va anar a aquell camí. Va seguir caminant fins que va trobar un castell amb fortificacions!!! Va tornar a casa corrents: mama, papas he vist un castell! - va dir en Gerard - el pare i la mare van dir: - però que dius. En Gerard va insistir. Vale anirem però sino no diguis res, mes d'acord. Van anar caminant fins que van veure de veritat amb les portes obertes van entrar fins que van trobar or era un castell abandonat. Se'l van emportar i el van compartir amb tot el poble.

Vet aquí un gos vet aquí un gat aquest conte s'acabat

Joan

2n B 1r premi

Jana Roma Requena (Flor de primavera)

Títol "Els dracs i les princeses"

ELS DRACS I LES PRINCESSES

Hi havia una vegada un drac i una princesa que eren molt amics. Un dia van anar al poble de dracs i princeses i tots els dracs i totes les princeses es van enfadar. Deien que un drac i una princesa sempre havien de ser enemics. Per això van fer una muralla, perquè no es pugés ni veure. Però ells no estaven d'acord. Així que van fer una fastecio, tots els problemes es van acabar. Fi.

Flor de Primavera

2n B 2n premi

Ada Vidal Lope (Bioleta)

Títol "L'Enia"

Bioleta

LENIA ✿

L'Enia és una nena curiosa, capella i molt bona hehehe.
Té un germà petit que es diu Pepito i té dos anys.
També té una gateta que es passa el dia al sofà.

Un diumenge mentre saltava de les barres baixes de
casa seva, va caure al terra de tal manera
que es va trencar el fèmur.

AU! quin mal! -

L'Enia va cridar molt fort. - Enia que té passat?
vah dir els seus pares. Esque m'he fet mal -
va dir ella. Es seus Pares la van portar a
l'hospital, per desgràcia es va haver de quedar no dies
a l'hospital. Ella volia marxar ja però ho sabia
com curar-se ràpid. Es va posar a romia i romia
fota la hit fins que el dia següent... -Tinc una idea -
Buu pensar. a ella li deixaven ahat uns dies i
Podia demanar tres dies. Demanar dies i dies
fins que ja ho s'entencosí hiagu

Peto di que ella no tenia el canste que ahavau
amb cross pero ella era molt llesta, seyer que trovaba
una solucio! Quan va arribar ah dia que l'Enia marxava va
començar el seu plan. Van passar dies i dies sense tornar a
parlar d'altre. Un dia, els va arribar un avís de
l'hospital. Peie... "L'Enia ja pot marxar de l'hospital i
no haurà de portar crosses".

L'Enia quan ho va saber, es ho treuk les crosses i va
començar a saltar. I així va ser com ho Refet tornar
a ser zlla mortzixa.

La formiga que té mala sort

Hi havia una vegada una formiga negra que es deia Pol i tenia mala sort perquè quan recollia menjar les formigues petites ho li espantaven els insectes de damunt i posaven ous a sobre d'ell. Les formigues majors a homenades soldats ho el deixaven passar al formiguier. Les formigues vermelles es barallaven amb ella. Quan estava al bosc va veure el fantasma de la primera formiga reina i li va demanar un desig. El desig era tenir bona sort. De sobte tenia bona sort. Els insectes no el molestaven, el deixaven entrar al formiguier, ja no dormia al bosc! El Pol es va posar tan content que va fer una gran festa amb les formigues vermelles i va tenir sempre més bona sort.

3r A 2n premi

Aina Bonavia Marto (Lluna 52)

Títol "El dofí de l'aleta trencada"

El dofí de l'aleta trencada

Hi havia una vegada un nen i una nena que es deien Pol i Claudia. La Claudia tenia 8 anys i el Pol 9 anys. Vivien a la muntanya i mai baixaven a la ciutat. Vivien en una granja amb molts animals com Ovelles, Vaques, Cavalls, Cabres... un dia van decidir baixar a la ciutat. La ciutat tenia platja i ells hi van anar. A la platja van trobar molts animals però també van trobar un dofí que tenia l'aleta trencada. La Claudia i el Pol van ajudar al dofí, li van posar una veta a l'aleta i el van curar. El Pol i la Claudia cada diumenge anaven a la platja a veure el dofí i li van posar de nom Kira. El menjar preferit de la Kira era el peix i per això el Pol i la Claudia cada diumenge li portaven peix. Un dia van decidir que podien anar a veure a la Kira cada dia. Un dia de camí cap a la platja es va posar a ploure molt fort. Quan van arribar a la platja es van ficar a sota d'una pedra però no mullat-se. La Kira ho estava i el Pol i

la Claudia es va preocupar molt. Després va
omada molt fòrta es va emportar al pol i a la
Claudia al mig del matí i no podien fer res
Per salvar-se. La Kira va apateixet de lluyt i
els va salvar als dos. Quan van arribar a la
sorra li van donar les gràcies a la Kira i
s'en van anar a casa. A partir d'aquell moment
sempre baixaven a la ciutat i anaven a veure
a la Kira.

3r B 1r premi

Sira Martínez Tronchoni (Maia)

Títol "El bosc encantat"

EL BOSC ENCANTAT

Fa molt de temps un grup de nens i nenes caminaven per un bosc. Tot i que no hi havia entrat ningú, ells van entrar. Hi havia gent que deia que estava encantat però ells van entrar molt decidits. Primer van sentir uns sorolls molt estranys, al cap d'una estona es van trobar amb una bruixa i la bruixa els hi va dir: - Què feu aquí sols? Els nens van contestar: - Estem buscant la pedra màgica. La bruixa els va dir: - Jo sé on està però m'haureu de portar la fulla de l'arbre més gran del bosc. Mentre caminaven els arbustos es van començar a moure i no podien passar, això s'estava complicant una mica! Al cap de 6 hores van trobar l'arbre més gran del bosc, però no van poder agafar perquè l'arbre estava rodejat de roques i ells no podien escalar. Ho van intentar moltes vegades però no podien, va passar molta estona, les roques es van moure i van poder agafar la fulla de l'arbre. Acabant ja, li van portar la fulla i els nens li van dir: - Ara ens has

de portar al lloc on està la pedra màgica, oi? La bruixa els hi va dir: - Sí, sí... és clar! Però la bruixa semblava perduda. Finalment van trobar la pedra màgica, però la bruixa no els volia donar la pedra màgica. Els nens li van dir: - Però nosaltres hem anat a buscar la Fulla i te l'hem donat! La bruixa va contestar: - Ja ho sé però jo vull les dues coses per a mi! Al final van parlar amb ella i la van convèncer de poder compartir la màgia amb la gent del poble i amb ella. Tot el poble estava molt feliç i els van felicitar.

Vet aquí un gat, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos.

3r B 2n premi

Alexandra Martínez Juez (Bon dia)

Títol "La brossa"

LA BROSSA

Hi havia una vegada un nen i una àvia que es deien Maria Blanca i Juan José. Va passar l'any 2018 a una ciutat que es deia Vilanova.

Una vegada que el Juan José estava tirant tota la brossa al terra, va arribar una senyora gran de 80 anys. La senyora que es deia Maria Blanca va preguntar que feia tirant la brossa pel terra.

- S'ha de tirar a la papetera! El Juan José li va dir que li feia mandra aixecar-se i anar a la papetera.

- No home, veis que els animals del mat es morin?

Setia terrible! Va dir la Maria Blanca.

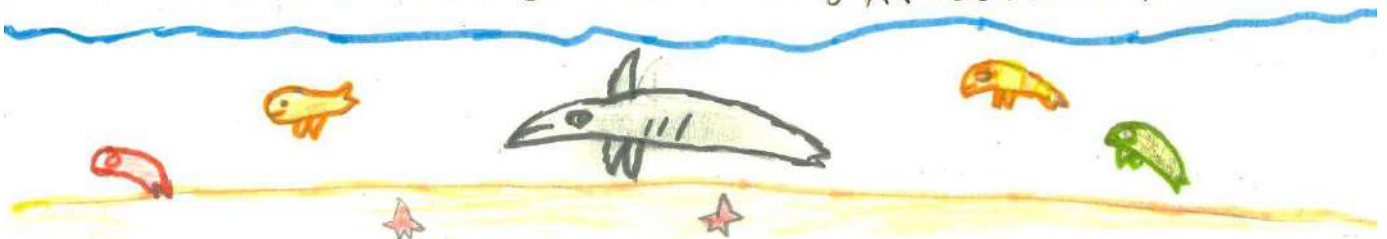
- Si es moren tots els animals del món tothom canviaria i ens quedarem sense món! Va dir la Maria Blanca.

- Dons tens raó! - Va dir el Juan José.

- Clar, s'han de cuidar tot tipus d'animals, fins i tot els fetotges! - Va dir la Maria Blanca.

- D'acord, et fare cas! Ja he canviat d'opinió no es tira la brossa al mat! - Va dir el nen.

EL MÓN POT SER MILLOR AMB AQUESTS PETITS EFORTS.

4t A 1r premi

Ibtissam Ettaki Al Hassani (Melcita 27)

Títol "Roses de pau"

ROSES DE PAU

VULL CANVIAR LA SORT,

DE TOTS ELS NENS I NENES DEL MÓN,

REGALARIS AMOR I PAU,

CANVIAR LES SERES TRISTESSES PER SOMBRIVRES,

ELIMINAR LES GUERRES,

ELIMINAR ELS DOLORS,

CANVIAR ELS REFUGIS PER CAMPS I MORS,

CANVIAR LES BOMBES PER ESTELS DE COBORS,

VULL REGALAR ROSES,

VULL REGALAR PAU.

4t A 2n premi

Greta Otero Cortés (Escarlata)

Títol: "Un dia amb la primavera"

UN dia amb la primavera

La primavera ja ha arribat
i les flors comencen a olorar.
Els ocells canten amb alegria
perquè fa un bonic dia
i jo canto amb ells
tota la melodia.

Dels arbres surten els fruits
i els animals surten per fi.
El conill fa saltirons
que molen molt i molt

L'elefanta amb la seva trompa
es fa la que importa.
Aquest poema s'acaba per fi
i els animals s'en van a dormir.

Escarlata

4t B 1r premi

Guillem Palacio Castellón (Or)

Títol: "La rosa"

LA ROSA

Hi havia una vegada un nen que es deia Martí.
El dilluns, en Martí va anar a l'escola molt content perquè aquell dia començava el concurs de ~~+~~ buscar una rosa amb un petal mig taronja mig groc i amb un puntet daurat. Qui trobés la rosa li donarien 2 bitllets per anar al cinema a veure una pel·lícula.

Quant en Martí va arribar a l'escola, va entrar a l'aula quan tot just començaven a explicar les normes i es va asseure al seu pupitre.

La mestra va començar a dir: -Us donarem un mapa de l'escola i hauréu d'anar al punt marcat amb la creu i trobar la rosa.
Al cap de 10 minuts van estar tots els nens que participaven, 30, (jo inclòs).

Quan va sonar el tret de sortida ja corriem tots sense parar. Vaig passar pels columpis del pati i vaig arribar a les pistes de futbol. Vaig anar cap a una porteria i vaig girar a la dreta ~~despres~~ després vaig anar cap al gimnàs i vaig entrar, però de ~~seguit~~ seguida vaig sortir perquè m'havia equivocat. Al cap de 30 minuts vaig arribar al camp de roses que tenim al costat de l'hort.

Ja hi havien arribat la resta de nens i nenes i tots estaven buscant la rosa. ~~Ja~~

Jo també em vaig posar a buscar-la.

Al cap de 9 minuts, ningú no havia trobat res i ens quedava 1 minut.

Jo vaig ~~mirar~~ mirar el mapa per veure si no ens havíem equivocat però no! i només quedaven 30 segons.

Vaig tornar a buscar, 20, 19, 18, 17 segons! Em vaig ensopegar amb un forat i vaig caure al terra i em va semblar veure la rosa que buscavem, però em vaig equivocar i ho ho va ser 3, 2, 1... -Ja l'he trobat! Vaig sentir que deia una persona.

I al final no vaig guanyar, però aquell dia, per Sant Jordi

em vaig agraar un llibre i una rosa que al final em
van agradar molt. Fi

Or

4t B 2n premi

Claire Malagarriga Gumà (Gog)

Títol: "La granja boja"

LA GRANJA BOJA

Hi havia una vegada una nena que vivia a la muntanya a una casa molt gran. Aquella nena es deia Greta i tenia un germà i una germana.

El seu germà es deia Martí i la seva germana Aina. Tenien una granja allà on hi havia: vaques, porcs, cavalls, ases, ovelles...

Un dia del mes de juliol, la Greta llegia un llibre i de cop i volta el Martí i l'Aina van veure que les vaques tenien ales i volaven! Al cap d'una estona, les ovelles corrien com els guepards i els porcs s'havien tornat de pedra. Fins i tot els ànecs es van posar ballar. Tots els animals feien coses rares. El Martí i l'Aina van decidir dir tot el que estaven veient a la Greta i als seus pares. Quan els hi van dir es van quedar bocabadats. Ja era hora de dormir així que van anar al llit tots encuriosits.

L'endemà al matí encara seguien fent coses rares. La

Greta va tenir una idea: quan es faci de nit, anirem a mirar

a la granja a veure si estan fent coses rares. Quan ja era de nit van anar a la granja i no estaven fent res estrany. El Martí va dir: podem preguntar al veterinari què podem fer. A tots els hi va semblar bé i se'n van anar a dormir. L'endemà al matí van trucar al veterinari perquè vingés a casa. El veterinari els hi va dir que era un comportament que no havia vist mai. "Heu de trucar al vetarivirus que ell ~~sab~~ ^{sab} què fer" va recomenar el veterinari. L'endemà va venir el vetarivirus que es dedica a curar tots els virus dels animals. El vetarivirus va dir que aquets animals tenen el virus animarandom, i que es curarien si els deixaven lliures per sempre. El vetarivirus va marxar. La Greta, els seus germans i els seus pares van deixar lliures per a tots els animals de la granja. De tant en tant veien algun animal de la granja. Tots estaven felixos tant com els animals com la família.

5è A 1r premi

Leia Aguayo Matencio (Eclipse)

Títol: "T'estimo"

Eclipse 5è A

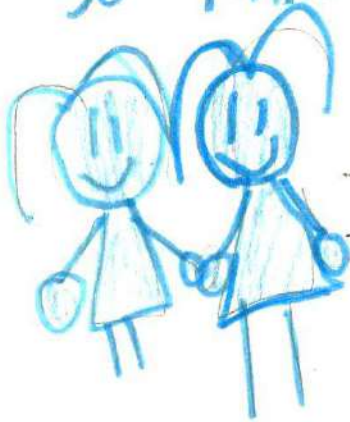

T'estimo

mama
et fa mal la cama.
Seu aquí
al meu sofà.

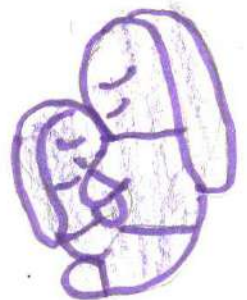
JO MAMA

Deixa l'escombra
Prestam el teu valor.
I escalfem amb el teu calor.

Tu em vas donar
la vida i per això,
tens tanta valentia.

Vull una abraçada
de les teves,
amb l'escalforeta
que només tu em dones.

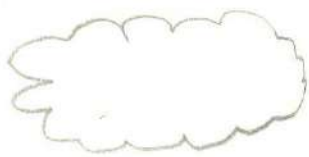
mama,
tu que ets tant brillant,
sempre m'il·lumines.

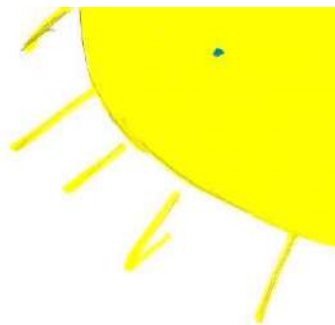
I amb la teua brillantor
no hi ha cap temor.

5è A 2n premi
Xavi Serran Osorio (Bordertres)
Títol: "El dia de Sant Jordi"

El dia de Sant Jordi

Les roses vermelles,
el cel blau clar,
el sol de color groc,
i el verd dels arbres al fons.

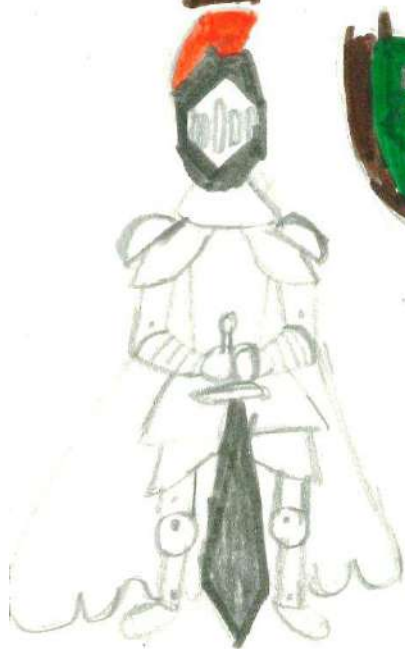
El castell ben defensat
amb l'escut del cavaller.

Una batalla ben difícil,
un cop d'espasa i a dormir,

i la rosa ben gran com
el cor d'un drac que en
batalla va morir.

5è B 1r premi

Isra El Ouahabi (Luna)

Títol: "Prou a la guerra"

PROU A LA GUERRA!!!

Hi havia una vegada un país que es deia Ruanda. Aquell país era molt feliç però una mica pobre. Els nens ; les nenes sempre estaven jugant. Molts pocs nens i nenes van a l'escola a Ruanda. En aquell país hi havia una nena que es deia Luna. La Luna era l'única nena rica a Ruanda.

també era molt guapa, llesta i amable. Tenia 10 anys i anava anava a fer 11 el dia 30 de Juny. Un dia a Ruanda la Luna estava a casa seva dibuixant fins que es va escoltar un tiroteig a la seva ciutat. La Luna va cridar perquè es va espantar. Els seus pares van anar a veure per la finestra que ja passava i van veure un tanc. Els pares de la Luna li van dir que se n'havien d'anar del país. Un dia després la família de la Luna se'n va anar a la capital d'Estats Units. Washington D.C. Quan van arribar van llegir una casa. Quan es van comprar una tele van passar les notícies de seguida per veure el que passava al seu país. Van veure que la cosa no podia anar pitjor. Amb el pas dels anys la guerra va seguir, però els militars de Ruanda no van parar de lluitar, fins que per fi va acabar la guerra i l'home es va posar super content.

La Luna se'n va fer gran i es va convertir en una poeta molt famosa. Així que va decidir fer un poema sobre la guerra, i el poema la així:

Prou a la guerra!!!
no més tancs ni pistoles
això ens afecta a tots
durant hores i més hores

Hi ha gent que pateix
Hi ha gent que no l'importa
Hi ha gent que lluita
I hi ha gent que és pobre

Volem un món sense guerres
i que siguem tots iguals
hem desforçat-hos tots
per tenir la pau!!!

LUNA

El nen ràpid

Hi havia una vegada un nen que es deia MŪKŪ, aquest nen tenia 11 anys. Vivia amb la seva mare i el seu pare.

Un dia quan en MŪKŪ estava fent una cursa, de sobte els ulls d'en MŪKŪ van brillar. Va començar a córrer rapidíssim, tant ràpid que la gent no es va donar compte en MŪKŪ va guanyar. Des d'aquell dia en MŪKŪ va veure que tenia un super poder. MŪKŪ va descobrir que el poder el tenien els seus pares biològics també per això va fer un viatge molt llarg per trobar els seus pares que es deien la senyora Ramírez i el senyor Ramírez. MŪKŪ va passar per molts països alguns d'ells Estats Units, Rússia i Sèrbia. Va trobar una botiga a Belgrad que era la capital de Sèrbia aquesta botiga es deia la pidišims. Va entrar a la botiga i va preguntar al caixer qui va crear aquesta botiga i el caixer va respondre el senyor i la senyora Ramírez. Després en MŪKŪ li va preguntar al caixer em pots donar la direcció del senyor Ramírez? El caixer li va donar la direcció i en MŪKŪ va agafar el primer bus cap a aquella direcció. A la porta de casa posava PAMUPEE que és Ramírez en Sèrbia. Ell va entrar i per primera vegada va conèixer als seus pares. Els seus pares no sortien de casa seva perquè la policia els volia atrapar, però en MŪKŪ va tenir una idea.

Un dia van sortir els tres superherois: la mare, pare i en MŪKŪ. Van capturar un lladre

que buscava la policia i la policia es va adonar
que ells eren bona gent i no els van empre-
sonar. Des d'aquell dia en Mikko i la seva
familia van poder viure amb normalitat.

Recordeu: Aem de tenir respecte i empatia a la
gent.

6è A 1r premi

Julia Contreras Oliver (Teletabbia)

Títol: "Un amor inesperat"

Teletabbia

UN AMOR INESPERAT

Hi havia una vegada una nena de 7 anys que es deia Aina. Un dia estava jugant en un parc, com era molt activa, va correr molt i va caure. Quan va obrir els ulls va aparèixer una foto d'un nen. L'Aina no el coneixia de res, però li va semblar guapo i li va agradar, llavors se la va emportar cap a casa. El dia següent, l'Aina no podia deixar de pensar en el nen de la foto, així que, va sortir en busca del nen, no el va trobar, però va anar quasi tots els dies a la "busqueda".

Quan va passar una setmana ja es va donar per venguda, i s'en va adonar que el dimarts era el seu aniversari, el 23 d'abril! Com era diumenge ja estava molt posada que va començar a fer salts com un conill per tota l'habitació.

Quan va arribar el dimarts, l'Aina es va llevar, i com sabia que era el seu dia, va sentir pesigolles a l'estómac de l'emoció. Quan va sortir de la seva habitació va anar directament al menjador, i quan va obrir la porta va veure a tota la seva família al voltant de la taula, i un pastís de xocolata amb nata, el seu present. Quan va buidar les espelmes, el desig que va demanar es, com sempre trobar el nen misteriós de la foto. El regal que li van donar va ser una samarreta verda, amb dibuixets, l'Aina es va il·lusionar molt per què era quasi-la mateixa que portava el nen misteriós, així que la va portar quasi tota la seva vida.

Passaven els anys i no el trobava, però ja no pensava tant en ell.

Quan l'Aina ja en tenia 15 anys, li van donar una cartera però pesava dos diners,

ja que començava a sortir amb les seves amigues, però també va posar la foto del nen.

Quan va complir 17 anys va conèixer un nen, un nen que es va enamorar per complet...

Es deia Arnau, i van ser pareja per molts anys. Eran molt felisos, així que es van casar, estaven molt il·lusionats.

En el casament, quan estaven menjant l'Arnau li va dir a l'Aina:

- Qui es el nen que tens en la cartera? - Va dir l'Arnau, llavors l'Aina va dir:

= Es una foto que hem veig trobar de petit en un pare. - i l'Arnau li respon:

« Si soc jo de petit

Fi^o

ESTIMAT DIARI... TINC POR

6 de Setembre de 2023

Estimat diari, ¡avui he començat 6è, Estic molt contenta, perquè he tornat a veure a les meves amigues, Quan ens hem vist ens hem donat una abraçada tan gran que ¡quasi fem la tombarella!

27 de setembre de 2023

Estimat diari avui ens han preguntat a l'escola a quin institut anirem, ja no m'en recordava que aquest any entraria a l'institut i m'ha fet sentir una mica trista.

14 de octubre de 2023

Hola diari avui he fet el meu primer examen de 6è, Ha sigut fàcil però he pensat que a l'institut no serà tan fàcil.

3 de novembre de 2023

Estimat diari fa molt desde l'última vegada que vaig escriure però és que no hem donat temps perquè tinc que estudiar molt, però potser quan estigui al institut no pugui escriure mai més.

20 de decembre de 2023

Estimat diari avui s'acaba el 1r trimestre, estic molt trista perquè ha sigut l'últim 1r trimestre que viure a l'escola.

8 de gener de 2024

Estimat diari avui començo el segon trimestre

tinc una notícia per tu, i se m'estan acabant las paginas del diari, crec que no podré escriure-ho tot.

21 de juny de 2024

Estimat diari pensava que no tenia pàgines per escriure però explicaré tot el que ha passat en aquest petit espai avui ha sigut l'últim dia de classe, he plorat molt però he entès que no tinc que tenir por al futur perquè potser es una cosa completament difarent ja no tinc por al institut, em despedixo titty.

6è B 1r premi

Bianca Villón Menea (Quadrat)

Títol: "Un fet inexplicable"

UN FET INEXPLICABLE

Hola em dic Claire, i tinc 14 anys però quan vaig viure el que ara us explicaré en tenia 13, o sigui va ser l'any passat. Potser tu, no et creguis aquesta història, però t'asseguro que és totalment certa. Feia dues setmanes que s'havia mort la meua àvia Maria Dolors. Jo tenia un vincle molt especial amb ella, ja que no tinc pares i ella m'ha criat, això feia que no acceptés que era morta. Per tant cada dia l'anava a visitar al cementiri que estava a dins del bosc.

Aleshores un dia qualsevol li vaig portar roses blanques i les vaig enterrar a dins la terra, quan vaig notar un paper, el vaig treure i deia: "Per Claire". Suposava que era una carta que em va escriure la meua àvia abans de morir. La vaig obrir, vaig aguantar l'alè i vaig començar a llegir. El que llegireu a continuació és la carta que em va escriure.

Hola estimada Claire, sé que ara ho estàs passant molt malament per mi, però jo no vull que pateixis vull que visquis la teua vida sense preocupacions com aquesta. Jo ara jaestic bé, i descanso, encara que t'anyoro moltíssim. Certament hauries de saber que, lamentablement, no vaig morir de vellesa si no assassinada. I et preguntaria, com saps que vas morir assassinada? Doncs perquè feia anys que els del govern em seguien de prop perquè sabia un secret que si es feia públic seria perjudicial per la població. El secret era i segueix sent, que existeixen altres dimensions completament diferents a la nostra. No existeix cap portal o altra cosa semblant per viatjar-hi, només viatges quan el destí ho vol i això és una de cada 10.000 possibilitats. Per tant és molt difícil però no impossible, només volia que sabessis això i que t'estimo. Amb amor, la teua àvia Maria Dolors.

Quan vaig acabar de llegir em vaig quedar bocabadada i vaig plorar una mica. De sobte em va caure la carta, em vaig acotar i quan em vaig aixecar no m'ho podia creure! Hi havia un senyor i una senyora que semblava que m'estaven buscant, em van trobar i em van abraçar. M'havien dit filla?

Lavors even els meus pares? Però... jo no tenia pares!

Jo sola em vaig respondre la pregunta, havia viatjat a un altra dimensió!

Em van portar a la meua suposada casa i hi estava la meua àvia, però la de veritat. Ella no parlava i tenia els ulls marrons quan la Maria Dolors els té blaus, i a més, escrivia diferent. Finalment, m'he quedat a aquesta altra dimensió paral·lela per sempre, sense saber si es pot sortir o no. A aquesta vida és tot normal; els meus pares em cuiden, vaig a l'institut, sento a passejar pel carrer... És tot una vida normal, encara que ~~sem~~ fa molt estrany viure a una vida que no és la meua. Anyoro la meua vida normal!

A part li he explicat aquesta història a una pila de gent però ningú m'ha cregut mai.

Espero que tu no siguis d'aquestes persones, i tu, sí que em cregis.

Quadrat

6è B 2n premi

Anastasia Montaner Erofeeva (Ms Asia)

Títol: "1 clavell en 3 mans"

1 CLAVELL EN 3 MANS

Ha arribat el dia! No són ni les 5 però no
puc dormir. Poc a poc comença a sortir el sol i escolto
a veu de la senyora Margaritte que va per les ha-
bitacions despertant les nenes de l'orfanat. Jo sóc
una d'elles: pobre, sense pares ni recursos. Avui anirem a
cantar a la plaça ~~del~~ poble unes cançons simples.
No sé per què ningú es fixa com canto? Si soc la nena
amb més talent de tot l'orfanat. De cop i volta sento
la veu escandalosa de la senyora Margaritte:

- Què fas aquí? Vinga! Afanyat!

Hem trigat 2 minuts per arribar a la plaça i per fi...
Hem pujat a l'escenari. Jo intento cantar el més fort
que puc. De sobte una dona em tira un clavell!
Quan baixem de l'escenari la senyora Margaritte
m'agafa dels cabells i crida:

= Per què cantes tant alt? Ningú vol escoltar la teva veu,
no veus com cantes?

I em tiro la flor a terra magafa del braç i ens
porta un altre cop a l'orfanat.

Estic passejant ocupada amb els meus pensaments.
El meu germà està a la guerra i jo no tinc
cap possibilitat d'ajudar-lo. Trepito alguna cosa. És
un clavell. Segurament és d'una nena del orfanat, que
avui han cantat a la plaça. L'he agafat i me n'he
anat a casa. Al matí he estat escrivint una

Carta pel meu germà. Aporto una caixa i poso a dintre el clavell i la carta.

Ja fa 10 anys que estic a la guerra i estic cansat de veure a la gent patint. El que em fa feliç és que tinc una germana que m'estima i m'espera. Ahir va venir un paquet de la meua germana. A dins hi havia una flor (un clavell) i una carta. El clavell l'he posat a l'escopeta i he anat a protestar. Molts soldats han fet el mateix. No se' per què ho he fet. Per la tarda el meu amic, que també és un soldat, m'ha comentat que potser, només potser, d'aquí 2 setmanes s'acabarà la guerra.

Ms. Asia.

EFRÉN BARDI MARIN DE LA BÁRCENA I3A